

JORDSTRÖM ELLER ENBART > JORDSTRÅLNINGSLINJE STEG 50 <?

Rubriken och det här införandet är föranlett av Eva Svenssons intervju med Arne Groth om jordströmmar i Slagrutan nr 39. Eftersom jag en gång lärt mig att jordströmmar har ett annorlunda utseende och uppbyggnad än vad intervjun angav, känner jag mig manad att klargöra vad jag lärt mig skall vara jordström.

Jag skriver här jordström även om den jordstrålningslinje jag avser endast skall kallas för jordstrålningslinje steg 50.

Uppbyggnaden av "min" jordström ser ut liksom figur 1 anger och består av "sockerpaket" eller "lådor", som man lätt känner av med pekare eller slagruta. Jag har tagit bort några "paket" för att tydligare visa uppbyggnaden. Energiriktningarna i "sockerpaketen" framgår av pilarna på bilden. De är så organiserade att om man går från ett "paket" till ett annat så växlar energiriktningen. Energin i varje "paket" byter riktning c:a var 30:e sekund.

"Paketet" är staplade i travar, som jag kallar band. Den smalaste jordströmmen som jag känt är med fem band och den bredaste har haft 40 band. Antal band har jag alltid upptäckt vara en multipel av fem band. Varför jag kallar dem band beror på att när man går tvärs linjen så känns det nästan som ett band i en leylinje (Min uppfattning av leylinje). Som framgår av bilden så är "paketets" snitt rektangulära till skillnad från leylinjens strålningsnitt, som är rund, oval eller äggformad.

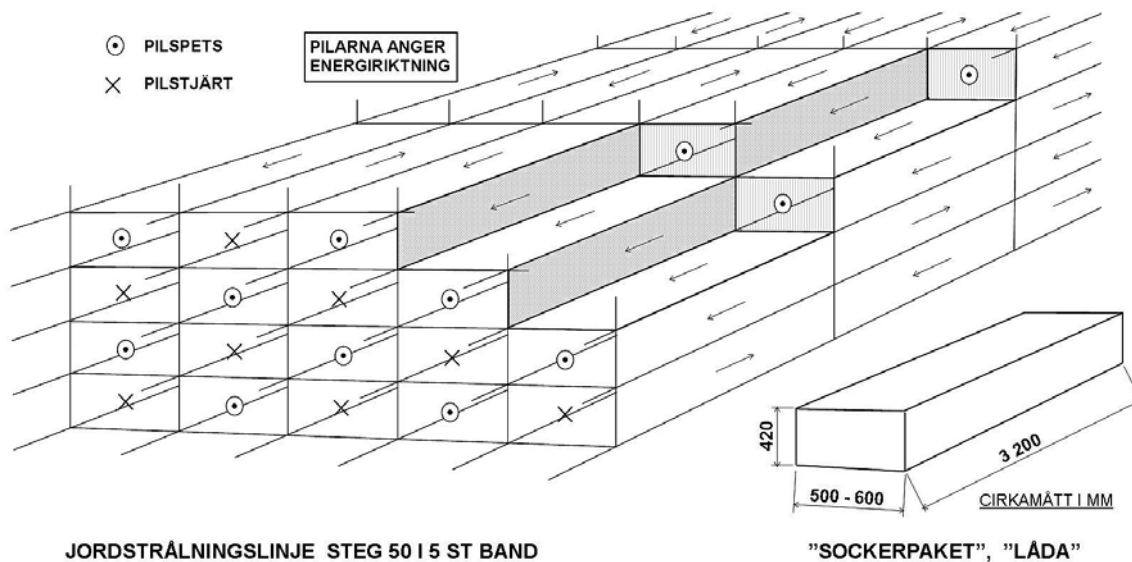

Fig. 1

Jordströmmar har jag uppfattat som magiskt utlagda och störs av med steg 50 enligt Arne Groths tabell. Man får vara uppmärksam på att även huvudriktningen ändrar energi riktning, men ej så ofta som "paketet". Avstörning måste göras från båda håll, där man önskar avstörning. Varför skall man då avstöra?

Jo, jordströmmen påverkar oss människor så att auran går ner till c:a hälften av den normala auran om man vistas i den. Det är starka energier i dessa linjer. Det starkaste jag har känt är 259 vid två korsande jordströmmar varvid den ena var med 30 band och den andra var med 40 band. Vid starka currylinjer känner jag en styrka på 12-13, alltså enbart en tjugondel av vad jag kände vid korset.

Jordströmmarna går rakt mellan två punkter, som jag uppfattar det. Nu har jag bara sett början och slutet på en jordström och det var i Tyresö kyrka, där linjen började eller slutade mitt i kyrktornet med den andra änden i Tyresö slottskapell. För övrigt har jag bara kontrollerat att strömmarna går rakt vid längder på dryga kilometern utan att jag då sett någon början eller slut på strömmarna. Det vore intressant att höra om någon följt sådana här jordströmmar från början till slut. Kanske det finns någon som kan intressera sig för detta. Självt hinner jag inte med det jag själv bör göra.

Vid Slagruteförbundets årsmöte år 2004 i Tällberg gjorde Rolf Heinemann och jag diverse mätningar vid Greengården. Då hittade vi bl.a. jordström på 20 band som slutade och sedan fortsatte ett stycke därifrån i 90°:s riktning. Jordströmmarna knöts ihop med en komprimerad linje.

JORDSTRÖMELLER

fortsättning från sida 10

"Greengården" vid Green hotel i Tällberg

1

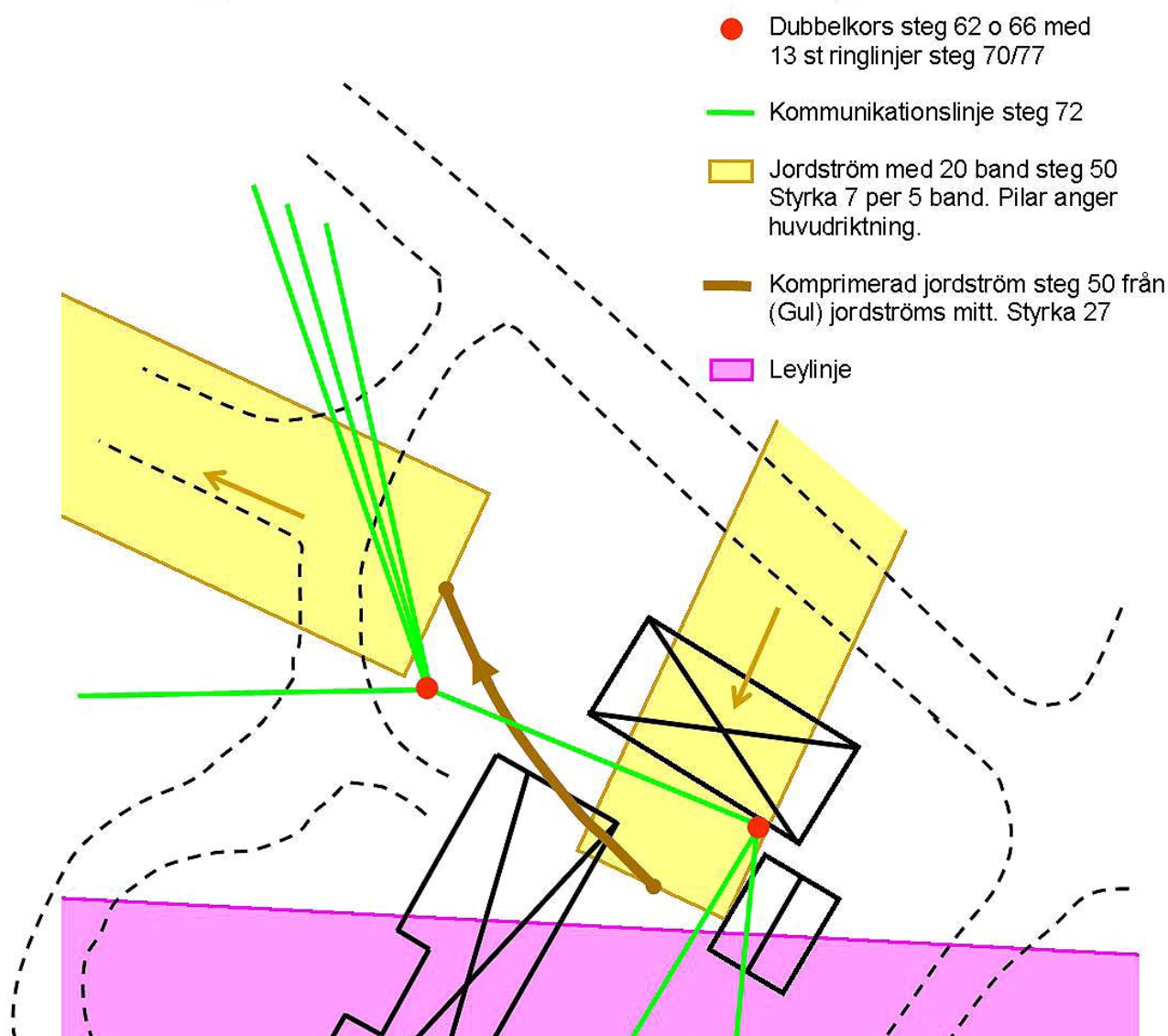

Fig.2

Något svar på rubriken blev det inte, men det är kanske dags att vi benämner jordstrålningslinjer med stegnumret enligt Arne Groths tabell i stället för några enstaka namn. Jordpuls blir jordstrålningslinje steg 42, underjordström blir jordstrålningslinje steg 46, jordström blir jordstrålningslinje steg 50, vattenåder blir jordstrålningslinje steg 58, hartmanlinje blir jordstrålningslinje steg 62, currylinje blir jordstrålningslinje steg 66, osv. Då skulle det bli lättare att förstå linjer som -2, +2, 14 m fl. Varför inte föra in sorten AGS för Arne Groth likt bovisenheter (BE)?

Då blir en curry rätt och slätt AGS 66. Är vi beredda för det nu????

Vi upptäcker fler och fler frekvenssteg från AGS -64 upp till AGS 212. Det är hög tid att vi får fram vettiga metoder för att avstöra så låga och så höga frekvenser som idag är allt vanligare att vi upptäcker. Vem, vilka tar tag i den superuppgiften? Handsken är kastad. Jag säger bara **"Lycka till!"**.

Åke Pihlgren

STENLETARE IGÅNG

Vi - några pånyttfödda stenentusiaster, hade hört talas om "uppallade stenblock" Detta drog oss ut i skogen i våras. Den 16 maj drog det alldeles särskilt en kväll, närmare bestämt mot Hagafors-trakten (ca 2 km Ö om Svenarum). En av oss kände till en jättesten på en höjd, kanske var det ett "uppallat stenblock" ?

Med oss hade vi bjudit två herrar med stor erfarenhet av detta, nämligen Bo Westling, som forskat i ämnet sen 19 år tillbaka och skrivit en bok "De flyttade flyttblocken", samt Henry Malmborg - forskare och hängiven stenletare också han. Stenkolossen visade sej motsvara beskrivningen för "uppallat" (typ 1, se boken). D.v.s. vara placerat på både Curry- o Hartmannkryss samt vattenåder. Då bildas ett fenomen av riktade linjer eller ridåer som våra förfäder använde sej av på olika sätt. Som en skock yra höns traskade, klättrade och spanade vi efter dessa i den snåriga terrängen. Vi ,d.v.s. Bo och Henry gjorde även andra upptäckter. Andra stenar som tjänade att förstärka de riktade linjerna, hittades.

Här fanns också en trolig offersten och stenar i triangelformation med en sk. Kraftsten inuti, som kan vara välgörande att stå på en stund. Detta blev ju en riktig höjdarupptäckt för oss gröngölingar.

När kvällskylan tog överhanden smakade kaffe o macka gott. Bo bjöd oss till Tranås om vi ville se flera, och det ville vi ju.

Den 29 juni ägde detta rum och det blev en oförglömlig dag ! Kl. 11 möttes vi, och med Bo i bilen som guide och vädret det allra bästa, åkte vi många mil omkring sjösystemet Sommen. Vi fick se det ena flyttblocket större och mäktigare än det andra.

Först besökte vi den kända "Trollstenen"(750m och 400m vandring NV om Skoboviken, 3km N om Tranås)

På höjden strax ovanför fanns också den "Lilla Trollstenen" på den forna kultplatsen. Här var det verkligen trolskt. Vi kunde för vår inre syn se schamaner tala till folket strax nedanför.

Det var troligen de mäktigare ledarna som fick hålla till högst upp, och de eller det som skulle offras förstås när det ägde rum. En offersten med en skälliknande urhuggning med ränna mot ena sidan för att lättare samla upp blod fanns också här. Energi-punkter för man resp. kvinna - där auran stärks, kunde också konstateras.

Efter en snabb kopp kaffe gick färden vidare förbi Boxholm mot "Origostenarna" vid Fiskarp (1,5 km NV om färjeläget

vid Helgebo, mitt emot Torpön).

Här låg uppallade stenar i dubbel triangelformation med avstånd enl. "Gyllene snittet" Inuti dessa var Curry-och Hartmannlinjer helt utsläckta men där fanns en kraftpunkt i form av ett röse, som nu var nästan överväxt.

En bit bortom denna dubbeltriangel stod ett annat mycket högt block placerat på högkant på en liten klipphylla i en brant sluttning. Tro det eller ej men det låg en rad fritidshus alldeles nedanför ! Man förundras över att det inte har störtat utför branten under de tusentals år det stått där. Men det är som om de vore fastsugna på sin plats!

Efter detta intog vi en god lunch i solskenet.

Mätta och med ny energi körde vi mot Malexander och till Örneström.(4,5 km NV Pinnarpsbadet, 7 km V Kisa) Här fanns flera stora - ej uppallade - block nära varann och ett gigantiskt uppallat block - magnifikt att skåda. Jätteblocket hängde långt ut över kanten på ett annat. Ingen ville

gärna ställa sej inunder.

Ja, man kände sej mycket liten i sammanhanget. Men vår fantasi var det inget fel på - den var stor.

Den ständiga frågan upprepar sej dock, Hur kan detta ha gått till ?

Våra förfäder måste ha känt till ett sätt att upphäva tyngdlagen. Men hur ?

Eftermiddagskaffet njöt vi till doften av nyslagent hö vid Kungabordet (350m S gården Stora Röja, 2 km NO Norra Vi) Nu var frågan: "Orkade vi mer ?" Ja det gjorde vi, så "Snytstenen blev nu målet (1 mil S Ydrefors o 400m vandring) Den var enorm och låg också långt ut över kanten på en berghäll.

Den såg också ut att ha ett ansikte tyckte vi.

På väg tillbaka till bilarna gjorde mygg och knott oss påminda om att dagen led mot kväll

Kl 20 var vi tillbaka i Tranås Centrum. Där fick vi (utan att ha drabbats av storhetsvansinne) tacka för en upplevelse-rik dag, som vi sent ska glömma. Hela dagen tillbringad i förunderlig natur (och i bil förstås .)

TACK Bo, för en mycket spännande Sommardag !!

Njut av bilderna och läs boken "De flyttade flyttblocken" av Bo Westling

HÖSTMÖTE I BOGESUND

Jaha, så var då SSF:s höstmöte i den f.d. Bogesundanstaltens lokaler överståndet.

Det här var mitt andra SSF-möte och tillika det andra på samma plats. Uppåt en så där 30-tal glada personer hade hörsammat uppmaningen att närvara. Den slagrutemässiga spännvidden sträckte sig från relativa nybörjare till mera durkdrivna ”fingerknäppare”, och till några som klarade sig med att enbart se. (Själv räknar jag mig fortfarande till amatörernas skara.) Den geografiska spännvidden på mötesdeltagarna var ävenledes lagom stor. Kikar man i deltagarlistan så var ca. en tredjedel utsocknes. De avlägsnast kommande var från Örkelljunga i söder och från Falun-Borlänge i norr, samt givetvis ett antal platser däremellan. Somliga närboende åkte till och från, men ett 15-tal knoppade över under vandrarmässiga former. Det senare uppvägdes dock mer än väl av den synnerligen rikliga, goda, närande och nyttiga förtäringen. Tur att vi inte höll på en vecka! Det underbara sensommarvädret kunde man inte heller klaga på.

Ni som av olika anledningar inte kunde vara där är bara att beklaga. Tänk att få träffa så många kul skepnader från olika delar av landet. Det gjorde ju att man nästan kände sig hemma ;-)

De som höll i tillställningen var SSF:s kassör Kerstin Brantryd och materialförvaltare Rolf Kjellström tillsammans med fru Nancy. Kerstin hade tagit på sig rollen som husmor, vilken hon skötte med ackuratess. Jag tror inte att folk i allmänhet har en aning om hur mycket jobb det är att utspisa konferensdeltagare. Dessa sätter sig vanligen ner till dukat bord och reser sig sedan glada och mätta och lämnar rester och disk till någon annan. Den här gången fick husmor faktiskt även hjälp av några till åren komna gråhåriga gentlemän med dukning, plock, disk, tork och annat.

Och man behöver faktiskt inte ha bil till allting. Själv tog jag mig enkelt till Bogesund medelst allmänna kommunikationer på fredag em. Först T-bana och så 35 min. med buss från Östra Station. Lätt som en plätt!

* * * * *

Tidigarekomna hade fördrivit väntetiden med att mäta upp och märka ut diverse linjer och kors mellan ett par hus. Fredagskvällen inleddes dock för min del med föredrag av det husbilsresande paret Sten och Britta Deurell, som berättade och visade bilder ur sin stora samling märkliga fornminnesplatser med dithörande kraftlinjer i norra Europa. Tänk vad det finns bara man tittar sig om i naturen.

Lördagsprogrammet inleddes med Gudmund Hedenskog, en biomedicinerist som berättade om många intressanta möten med ryska och sovjetiska forskare och deras försök inom biofysik och parapsykologi, t.ex. med Kirlian-fotografen himself. Gudmund omtalade att personer med psykiska förmågor i den gamla sovjetstaten betraktades som *artister* och måste uppträda landet runt på varietéer och sån't; bl.a. redogjorde han för en kvinna som kunde känna färg med händerna. Man gjorde sedemera experiment med studenter

som fick träna upp sig på denna konstart. Andra studentgrupper fick träna på andra psykiska förmågor. En smula lustigt kan tyckas att så mycken gränsöverskridande forskning och upptäckter kommer från det stora landet i öster, men allt hade givetvis ett militärt syfte. Numera lider dylik forskning av obefintliga anslag även i Ryssland och har väl mer eller mindre upphört.

Rolf Kjellström redogjorde sedan medelst instruktiva bilder och egenhändiga erfarenheter för fordomtida navigering och utmärkning i skärgården av utlagda stenar och dithörande linjer. Ett spännande forskningsfält för den båtförsedde ”jordstrålaren”.

Efter lunchen var det guidad visning av själva slottet. Den trevliga och mycket kunniga kvinnliga guiden var med för två år sedan och vi frågade givetvis henne om man upptäckt de smycken vilka gömts i en kakelugn av den dam som sedan blev ett av de kvinnliga spökerna och var anledningen till att hon spökade. Man hade tydligen kollat i diverse kakelugnar men ännu inte funnit några, enligt guiden. Vi hade med oss flera väsen under hela rundturen i slottet. Efter visningen sjöng guiden *Kristallen den fina* a capella för oss med en osedvanligt vacker röst.

Sedan var det dags för en nutritionist, Elsa Laurell, som deltidade hos Vidarkliniken i Järna, att berätta för oss vad man kunde, borde och skulle äta som var både ”nyttigt och gott”. Idéer från den enorma flora av populära dieter som florerar i böcker och skrifter finns det gott om. Vi fick i alla fall med oss *Medelhavsdietens pyramid* som ett enkelt rättesnöre innan vi stormade ner och glufsade i oss lördagsmiddagen.

Efter maten fortsatte Rolf en stund med skärgårdsnavigering samt visade två videoupptagningar från Sollentuna lokal-TV om sina begåvningar (eller om just detta visades på söndagen, jag minns inte så noga...eh). Lokal-TV hade i alla fall visat dem en vecka var i Sollentunatrakten.

Pe-O Lundkvist berättade sedan en smula om sina upptäckter av kristallplatser och deras inverkan på oss. Tydligen bildas kristallplatser när det finns många olika slags mineral i berggrunden och de är alltid knutna till någon himlakropp. Det fanns många dylika i området, bl.a. två kraftiga sådana – en manlig och en kvinnlig – vid var sin sten strax utanför samlingslokalen, vilka tydligen hade oväntade effekter på den som ställde sig där. Men det missade jag av någon anledning att vara med om.

På söndag förmiddag pratade Rolf K. en smula om vad vi möjligen håller på med, dvs. den mentala biten beträffande slagruteriet, samt en smula om avstörningar. Han hävdade att man nog egentligen inte behövde någon speciell avstörare. Det räckte med att sätta dit tummen på Curry-linjen och bestämma sig för att det var avstört, och därmed basta!

Tja, varför inte? Världen är ju som bekant absolut illusorisk (även om det inte känns så när man ramlar ner från ett sommarstugetak). Det här får mig att tänka på den tibetanske mästare som sa: *”Världen blir vad du gör den till.*

HÖSTMÖTE I BOGESUND

Förändra din inställning till världen och du förändrar världen.”

Sedan fick vi vara med om ett skojigt experiment i Rolfs regi. Vi indelades i fem grupper om fyra personer vardera och varje grupp fick var sitt respektive kuvert med okänt innehåll märkt med A, B, C och D. Vi skulle sedan gruppvis gå ut och leta upp en curry-linje och sedan störa av den med våra kuvert, alla gruppledmedlemmar i tur och ordning för varje kuvert. De andra i gruppen skulle inte titta på den som försökte avstöra för att inte bli påverkade. Vad som fanns i respektive kuvert visste vi inte, annat än att vi antog att det skulle finnas minst en avstörare för curry. Resultaten antecknades sedan för var och en i gruppen för alla fyra kuvert. Hmm...?

En stunds bryderi uppstod när plötsligt alla curry-linjer bara försvann i ca. 5 min. Vad jag har hört så beror sådant på att det förekommer en jordbävning någonstans på klotet. Kanske någon annan vet mer om detta och kan berätta? Vår grupp blev i alla fall klar tämligen raskt och vi gick då ut på fotbollsplanen där jag fixade till ett sexkantsfönster för de andra att känna på. Husmor kom då ut och laddade upp sig en stund på den kvinnliga kraftplatsen.

När vi samlats igen avslöjade Rolf vad som fanns i varje kuvert. Han hade stoppat dit respektive: ett kort med en curry-avstörare; ett kort med en hartmann-avstörare; ett kort som det stod curry-avstörare på; och ett blankt kort. Resultaten var givetvis högst blandade, men tydligen hade ingen av oss lyckats störa av en curry-linje med det blanka kortet. Puh! Men några hade stört av med kortet där det bara stod antecknat curry. Kulans värre.

Vi fick också ett litet plaströr med energiberikat violett vatten á la Tommy Wiberg att ta med oss och använda för eget bruk. Pe-O visade också effekterna av att lägga en bergkristall i en Pet-flaska med vatten och ställa den på en kristallplats. Det blev inte bara en ökning av vattenauren utan flaskan genererade några mycket kraftiga, utgående strålar.

Under lördagen hade vi fått besök av en café-idkerska med två flickor, vilka hade servering i slottets gamla trädgårdsmästarbostad. Där hade man upplevt vissa spökerier och frågade om vi inte kunde komma dit och undersöka. Jo visst, tyckte vi.

Så efter mötets slut på söndag eftermiddag knallade de flesta av oss ner till caféet och kollade. Vi kände lite här och var i rummen och vissa av oss kunde förnimma att det fanns främmande väsen i huset. Föreståndarinnan berättade att på övervåningen kände en av flickorna ibland hur det doftade som när man bakar bröd. Men, eftersom dom aldrig bakade i huset utan köpte sitt bröd, så måste det vara doften av spökets bak hon kände. En hund som fanns där skällde omotiverat då och då på någonting. På nedervåningen kände en av flickorna ofta hur någonting kallt svepte över ryggen.

Efter diverse kännande förklarade Pe-O att det var det gamla trädgårdsmästarparet som fanns kvar, och att de var mycket

harmna över att år 1929 ha blivit falskeligen anklagade av slottets väbel (en elak typ enligt guiden) för någon påhittad oegentlighet. Enligt Pe-O fanns det även ett kortväxt kvinnligt väsen där som inte alls hörde till familjen i fråga. Intressant. Åk gärna dit och fika och känn efter.

* * * * *

Det riktigt ”mulliga” med sådana här möten är ju alla möten med nya trevliga bekantskaper, där man får sig till livs både roliga historier och egendomliga sådana; erfarenheter ur livet; olika hälsotips; nya infallsvinklar på vad och hur man mäter med pekare; etc. Vad sägs om att en av deltagarna berättade för slottsguiden att hon hade varit den personens son i den senaste inkarnationen i Portugal. Flickan köpte det tydligen direkt. En annan deltagare berättade om hur inmundigandet av kolloidalt silvervatten hjälpt till att minska kroppsvikten med 13 kg!

Det andra som är skojigt för mig är alla de olika resultat vi får när vi mäter, d.v.s. man får för det mesta det man vill få, tills någon annan säger att ”Ja, men det är ju fel” och då får man något annat en stund. Det norska namnet ”önskekvist” verkar vara mera adekvat för mig än det tyska ”slagruta”. Det verkar också som att ju längre man håller på med slagruteriet, ju mera linjer och fenomen dyker det upp och desto knepigare blir det. För en ren nybörjare måste det verka högst förvirrande med denna uppsjö av olika linjer, figurer och företeelser, typ sexkantsfönster; S:t Georgskors; manliga och kvinnliga kraftplatser; jordpuls; mm; etc.; osv. ”Mycke linjer blir de.” Det är inte lite faktorer att hålla reda på. Och så har dom olika frekvenser. Och så kan dom uppträda i knippen. Och så har dom olika färger. Och så pulserar dom. Och så kan man flytta på dom. Och så kan man störa av dom mentalt. Och så påverkar dom varandra. Och så... Pust & stön.

Det är nästan så att jag längtar tillbaka till begynnelsen i mitt slagruteriet. Då ”fanns” det bara curry- och hartmann-linjer, vattenådror och bergssprickor att hålla reda på, typ. Nu har slagruteriet ibland blivit så ”vetenskapligt” att det nära nog har tappat charmen – för mig i alla fall, tycker jag. Men detta har ju också sin charm, för den vetenskapligt lagde. Och det är enastående att vi alla kan och får rymmas inom SSF:s sfär, från proffs till amatörer. Fast det gäller ju att ha balans i alla lägen. Så mitt i de mer eller mindre komplicerade utläggningarna från de väldigt sakkunniga är det inte utan att jag ibland vill instämma i den gamle greken Herakleitos ironiska kommentar: *”Mångveteri lär inte ut förstånd. Det skulle i så fall ha lärt ut det till Hesiodos och Pythagoras, desslikes till Xenofanes och Hekataios.”*

Jag ska i alla fall till sist be att få framföra mitt Stora Tack till Kerstin, Rolf och Nancy för deras visade entusiasm och för allt idogt förarbete; och till de uppträdande; samt ävenledes ett stort tack och jättekramp till alla trevliga mötesdeltagare utan vilka detta möte inte kunnat äga rum och bli till denna underbara tillställning. Än en gång: Tack allihopa!

Perttu Kortelainen

GRAVHÖGAR

*Arne Groth är en av Sveriges främsta slagrutemän.
Här följer åttonde delen av en intervjuserie Eva Svensson gjort hos Arne.*

Inglinge hög

Eva: Arne, du har tittat en del på gravhöggar. Vill du berätta lite om jordstrålningsmönstren du hittat där?

Arne: Ja, deras mönster är uppbyggda kring jordströmmar, men på senare år har jag kommit på att jordströmmarna egentligen bara är som en spalje och att det är en massa andra strålning som klättrar som "blommor" på jordströms-"spaljen". De är magiskt konstruerade på något sätt, för man kan ju inte hitta ett ställe i naturen där linjerna ligger på det här viset av sig själva. Vi hittar tre sorters linjer på gravhögen: Uppe i toppen från en centrumprick på gravhögen utgår koncentriska cirklar som finns runt högen. Det kan vara upp till 13 cirklar. Sedan finns det radiella linjer som utgår från högens centrum. Det vanliga för småhögarna där det ligger "vanliga" människor är att det finns 22 linjer, ungefär som ekrar i ett cykelhjul. De s. k. kvinnliga linjerna går utåt och de manliga går in mot högen. För att se vilken riktning en linje har så kan man t ex lägga på en järnbit och se i vilken riktning linjen förändras, samma teknik som man kan använda vid källåder (se artikeln om källådror – del 4 i intervjuerien). Det är samma sak med högens ringar, de är omväxlande manliga respektive kvinnliga. För det tredje så finns det spiralarmar, som slingrar sig i spiralform runt högen nedför kullens sluttning och utanför. Dessa tre sorters gravhögslinjer skär sedan varandra och bildar därmed ett mönster med

trippelkors. Och man kan därför finna punkter som är kvinnliga + kvinnliga + kvinnliga ända till andra ytterligheten manliga + manliga + manliga.

Eva: Tror du att man skapade dessa punkter medvetet?

Arne: Jag tror att de är en effekt av hur man fört in energier i gravkullen och jag tror att när man väl lagt högen och energierna så går det nog ganska fort och antagligen är de ungefär lika starka idag som när de skapades. Om man jämför med våra äldsta kyrkor så hittar man ju också i dem slagrutemönster som är väldigt lika från kyrka till kyrka. Jag anar att man hittat en lämplig plats att bygga kyrkan på och sedan ordnar man till mönstren med magi. Liksom med gravhögarna får man då en "kollektiv mall", dvs ett speciellt mönster, som följd av den gemensamma teknik man använt sig av. Det finns högar där man istället för 22 linjer har 33 eller 44 linjer, dvs multiplar av 11. Vid Uppsas kulle i Sörmland finns 92 linjer, det skulle kunna vara 88, samt några extra, vilket större högar ofta har, ju större hög ju fler extralinjer.

Eva: De linjer som går till och från kullen, går de vidare?

Arne: De går ut i landskapet och tillbaks till kullen, det blir som stora bladliknande mönster, där ena sidan av bladet har en energi som går ut och på andra sidan motsatt energi som

GRAVHÖGAR

går in. De spiralformade har jag inte studerat tillräckligt ännu. Jag har fastnat på så mycket annat som har roat mig mera.

Eva: Vad är det för bredd på dessa linjer?

Arne: De radiella och spiralformade linjerna är ganska smala, ungefär decimeterbreda.

Eva: Hur ser det ut i toppen av gravkullen?

Arne: Eftersom alla linjer utgår därifrån är det tätt och många linjer där. Det finns ju ibland lite gropar på toppen, jag undrar om det kan vara en följd av långvarig påverkan av alla jordstrålningslinjernas energi?

Eva: Du pratar om manliga och kvinnliga linjer, finns det även motsvarande zoner?

Arne: Jag vet inte, men vid Uppsa kulle i Södermanland upptäckte jag att om jag spelar de antimagiska tonerna sjunker de kvinnliga linjerna ihop väldigt mycket och de manliga till hälften. Kvinnan kanske är mera magisk? (Se artikeln om jordströmmar – del 7)

Eva: De här cirkelarna som går runt högen, hur breda är de linjerna?

Arne: De har samma bredd som de radiella och spiralformade linjerna, så som de vore ritade med samma krita. Det är svårt att tala om absolutvärden för sådana här saker, t ex vilken bredd man mäter, det beror på känsligheten hos den som mäter och vilka frekvenser man kan ta.

Jag har sett på en del gamla ikoner att Jesus inte som normalt står vid en bäck som ska föreställa Jordan utan det ser ut som om han står i en myrstack med "vattenhögar" och med virvlar. Man kände nog vid den här tiden till magin om hur man byggde upp sådana här energier i form av pelarliknande "vattenhögar" som har källåderns frekvens och som ser ut som en spetsig myrstack. En sådan såg jag då vi var inne i ett kloster nära torget och stadshuset i Tallin i Estland. I ett av rummen fanns t.o.m. ett anslag om att det fanns en speciell "pelare" i det här rummet och det visade sig vara en sådan här myrstacks-pelare. Kanske hade det hade med dopet att göra att det fanns en sådan i det här rummet.

Jag har funnit att även de här ringarna som går runt gravhögar har källåderns frekvens. På Gotska Sandön finns en sten "Elefantstenen", och följer man en linje från den korsas den på ett ställe av tre källådror. Runt den platsen fann vi 13 magiska vattenringar. På en sådan ö som Gotska Sandön är det inte lätt att hitta källådror, och att hitta tre är inga "småsmulor", men spelar man de "antimagiska tonerna" så är de borta. Vid en gravhög utanför Östersund har jag också hittat sådana här ringar.

Eva: De andra gravhögslinjerna, vilka frekvenser har de?

Arne: I gravhögarna har man använt sig av jordströms-frekvenser och i ringarna vattenfrekvenser. Och som alltid vid vattenmagin hittar man frekvenserna steg 18 och 20. Enligt gamla källor ansågs vattnet vara befolkat med två gudaväsen, den ena hette Jor den andra hette Dan. Steg 20 är "Jor-vattnet" och steg 18 är "Dan-vattnet". I gamla kyrkor har jag hittat denna magiska "vattenhög" på platser där tydligen dopfonten en gång har stått, men sedan har kyrkans folk inte längre förstätt det hela, så numera står dopfonten ofta på ett annat ställe.

Eva: Tror du att man visste vad man gjorde, eftersom man använde jordströmmar där det går jordströmmar och ofta vatten där det går vatten?

Arne: Kyrkan måste ha kommit underfund med det eftersom de lät "vattenhögar" vara med på ikonbilderna när de målade dem. De nämnde även i början både Jor och Dan i skrifter, men sedan kom de väl på att man "flirtade" med hedendomen för mycket, dvs lyfte fram den, för redan från 1200-talet så hittar vi varken Jor eller Dan längre inom den katolska kyrkan.

Eva: Tror du hedningarna visste vad de gjorde när de lade upp det här? Att man visste att man måste ha med sig jordströms- och vattenåder-energierna för att göra de här energimönstren?

Arne: Jag tror det fanns kunskap där och de hade heller inga präster som hötte med fingret om man nämnde eller använde något som liknade slagrutor eller motsvarande. De vågade och fick nog hålla på med allt de ville och upptäckte därmed världen. Men om vi ska uttala oss om ursprunget så vet vi ju väldigt lite, men jag tror att de visste väldigt mycket. Den kunskapen lade kyrkan beslag på och vävde in i sitt kunskapsmönster ända fram till 1200-talet då man tog bort det. Däremot var den ryska kyrkan då fortfarande fristående och lydde inte under påven, och den ryska kyrkan behöll vattenväsenena Jor och Dan ända fram till 1500-talet.

Mer info:

Arnes hemsida, där du bl a kan se bild på Gotska Sandöns elefantsten,

Ny adress: <http://arnegroth.vingar.se> Telefon: 0563-30202.

Sten: Den megalitiska dolmen Keryaval från yngre stenålder vid Carnac, Bretagne.

ATT ARBETA MED EN SLAGRUTA

DEL 2

Jag hoppas att en och annan av er har provat det arbetssättet jag beskrev i förra numret av tidningen. Tyckte du att det var någon skillnad i slagrutans nedslag?? Hade du en ruta med rätt längd och diameter så antar jag att du med rätt grepplängd kände att det blir ett mera distinkt nedslag.

Kanske har du även lagt märke till att slagrutan kunde slå även mellan dom linjerna vi vanligtvis brukar hitta - eftersom vi normalt bara letar/tänker på **negativa** linjer för Curry och Hartmannlinjerna, så råkade du kanske även hitta dom positiva linjerna som ligger mellan dom negativa!!

Fastställande av polariteten.

Här följer nu en beskrivning hur du lätt kan skilja mellan positiva och negativa laddningar av olika linjer/zoner.

-Tag en vanlig kylskåpsmagnet - du vet en sådan som man sätter fast olika papper med på kylskåpet.

-Lägg den sedan **alltid** i din **vänstra hand** (se bild 1) och leta sedan med grepplängden t. ex. för Curry efter en Currylinje - så kommer du att hitta enbart dom positiva linjerna.

-Vänd på magneten och gör samma test - nu hittar du enbart dom negativa linjerna (se bild 2).

För att vara riktigt säker kontrollerar du linjernas/zonernas polaritet genom att stå mot dess flödesriktning och rör dig med ett sidsteg in mot mitten.

En ytterliggare metod att uppnå samma resultat består i att linda ca. 12 varv av en 1 mm tjock isolerat koppartråd runt den **vänstra** änden av slagrutan. Avgörande här är att du gör två trådar, en lindad i högervarv och en lindad i vänstervarv och provar varje för sig över samma linje (vänstervarv ger nedslag på negativa linjer).

Fastställande av linjernas/zonernas styrka.

Även här skiljer sig den i Tyskland använda tekniken från det jag känner till.

Stå återigen mot zonens flödesriktning och pröva nu hur många nedslag slagrutan gör när du med en sidledes gungning för rutan in i zonen (se bild 3). Släpp därvid aldrig greppet. Räkna antalet nedslag - när kroppen har laddats av linjens energi uppstår det inte några ytterliggare nedslag! (Det torde vara förklaringen varför vi ibland tycker att vi blir trötta så att någon ytterliggare mätning inte lyckas).

Följande värden anges:

< 1 nedslag extrem stark energi t.ex. kultplatser
(starta iså fall med att räkna 0,1, 0,2 osv.)

1 - 3 nedslag mycket stark t. ex. Currylinjer, ingen plats för längre vistelse

4 - 6 nedslag medelmåttig styrka positiv lätt energetiserande
negativ lätt nedbrytande

> 7 nedslag friska personer tar ingen skada

Av den beskrivningen måste man även dra slutsatsen att vid normal mätning med slagrutan måste du släppa greppet av rutan efter varje utslag (det räcker om du släpper en sida) för att uppnå säkra mätresultat.

Slagrutan verkar som en antenn - stämmer greppländen överens med frekvensens våglängd har du bättre förutsättning att lyckas med dina indikeringar.

Rolf Heinemann

Bild 1 - magneten mot handflatan

Bild 2 - magneten från handflatan

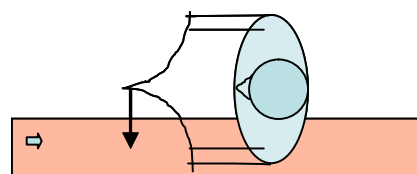

Bild 3

Mät inte i närheten av en annan slagrutegångare!

Det rekommenderas att du håller minst 2m sidoavstånd till nästa person.

Gör ett försök och testa även någonting nytt, med lite övning skall du fastställa att det kan löna sig!

Lycka till nu och hör gärna av dig.

FRÅGESPALTEN - HÄR KOMMER SVARET ?

CURRY - FÖRTYDLGANDE

Artikeln (Curry & Fullmåne) i nr.38, har föranlett frågor. Jag ska försöka besvara några (se nr.39) och förtydliga tidsaspekterna.

Soltid = 12:00 är den tidpunkt då solen står som högst. Detta händer kl.12:00 Svensk normaltid, över longitud E15. Österut inträffar soltiden tidigare, västerut senare – förskjutningen är 4 min per longitudgrad.

Positivt & negativt var ett olyckligt ordval. Läs istället: uppåt- & nedåtstrålning. Hur pekarna slår för respektive flödesriktning, är individuellt.

Wittmanlinjen är omnämnd i äldre slagrutelitteratur, men aldrig beskriven i detalj. Som jag mäter, är linjen ca.1,5-m bred, har samma frekvens som vattenådror, och överlappar var 5e Currylinje (det går alltså 16 Curryrutor i en W-ruta). W-krysset är favoritplats för myrstackar!

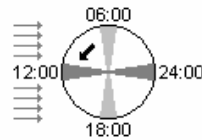
Kryssdiametern får jag, när jag efterfrågar krysset och mäter en linjekorsning ifrån olika vinklar. Primärflödet (= strålningsriktning) är vertikalt, sekundärflödet roterar horisontellt. Kryssfrequensen är högre än respektive linje – ca.10 Grothsteg? Currykrysset är 6dm, strålar nedåt och roterar medurs. Wittmankrysset är ca.5m, strålar nedåt och roterar moturs.

Haloringar. Mäter jag strålningsriktning och backar ut ifrån krysscentrum, får jag en massa alternerande utslag. Det verkar finnas ett antal zoner runtom krysset – likt haloringar? För varje halo, skiftar såväl vertikalt- som horisontalflödet (frekvensen verkar sjunka?). Hur många halos det finns, vet jag inte (de blir smalare, diffusare och omätbara ute i periferin).

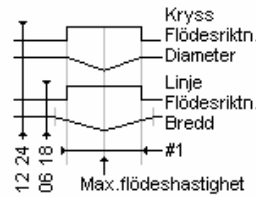
Markören är en avvikelse i haloringarna. Räknar jag centralzonen (= kryssdiametern) som halo-1, avviker var 6.e halo enligt följande:
Rotationsriktningen alternerar enligt ovanstående, men vertikalflödet förändras inte (halo-6 har alltså samma vertikalförändring som 5 och 7). Halo-6 verkar vara någon typ av "barriär", som går att indikera direkt (utan att räkna halos).

Djupindikator. Alla "jordstrålningsstörningar" (elkablar, sprickzoner, vattenådror, etc.) har halozoner. Avståndet från störningscentrum till markören (halo-6), är lika med djupet på störningen. Markören verkar stråla upp i 45-graders vinkel ifrån störningen, relativt lodlinjen? Figuren visar genomskärning av en vattenåder i en sluttning.

TIDSASPEKTER. Currylinjerna "försvinner" då "yttre planeter passerar", och under månförmörkelser. Solförmörkelse ger ingen påverkan, detsamma verkar gälla för inre planetpassager?

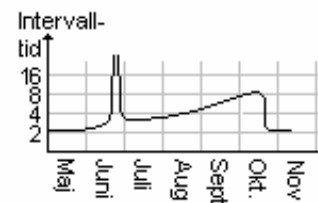

Påverkanszonerna är longitudinella. Se jorden uppifrån – klotet roterar men zonerna står stilla. Primärzonerna är riktade mot solen [soltid = 12:00] och mot aktuell planet [24:00]. Sekundärzonerna är riktade tvärs [06:00 och 18:00]. Primärzonerna reverserar vertikalförändringen för såväl kryss som linjer, krymper kryssdiametern till ca.20%, och krymper linjerna tills de "försvinner" (= sjunker ner i marken). Sekundärzonerna påverkar endast linjerna.

Påverkanstiderna har två parametrar: #1 = hur lång tid varje enskild zon reverserar flödesriktningen, och #2 = under hur många dygn ovanstående kan indikeras. Månförmörkelse ger #1=60-min och #2=ca.3-dygn. Jupiterpassagen 2005 gav #1=5-tim och #2=ca.1-vecka (linjerna var alltså normala endast 1 timme 4 ggr/dygn). Saturnus- och Neptunuspassagerna 2005 (båda "in-line"), gav värden däremellan. Marspassagen 2005 var svagare än månförmörkelserna. Inledningen och avslutningen på dygnsperioden (#2), har kortare zontider (#1) och mindre "krympning". Sekundärzonerna verkar svagare, för de "lägger av" först.

"Flödeshastigheten" ökar när kryssdiametern minskar, och vice versa. Den har ett mycket distinkt toppvärde "mitt i primärzonen" [soltid = 12:00 & 24:00:]. Egentligen har jag ingen aning om vad jag mäter – men samma förändring förekommer i "2-timmarsstörningen". Jag frågar [Hastighetsförändring?] – pekarna slår utåt för ökning och vice versa.

" 2 - T I M M A R S STÖRNINGEN" har varierat, men är åter normal – 2 timmar och några sekunder. Störningen reverserar jordstrålningens vertikalförändring under ca.10-min. Inträffar störningen under en "planetpassage", återgår flödesriktningen till det normala. Linjer med hög frekvens påverkas före linjer med låg frekvens. Det går alltså utmärkt att "frekvensrelatera" olika typer av jordstrålning – mer om detta i kommande artiklar.

Leif Hjalmarsson

ANNONSER

VI SÖKER NY HEMSIDESREDAKTÖR

Dina arbetsuppgifter

är att ansvara för vår hemsida, innehållsbärande att aktivt arbeta med den, t.ex. med underhåll och uppdatering och dessutom vidareutveckla den så att den blir ännu mera intressant, lättläst och uåtriktad.

Dina kvalifikationer

du är medlem i SSF och du är intresserad att arbeta med datorer och har viss vana av arbete med en hemsida. Det krävs ett mycket intimt samarbete med SSF's styrelse.

Vill du veta mer

så hör du av dig till vår ordförande Eva Svensson och/eller hos vår nuvarande redaktör Mattias Nyrén, som kommer att sluta.
(Bådas adresser hittar du på sida 2)

Tillträde

Årsmötet fattar beslut under kommande konvent under Kristi Himmelfärdshelgen år 2006. Samarbete med vår redaktör önskas starta så tidigt som möjligt.

På senaste styrelsemötet beslutade styrelsen att medlemmar som åtager sig att undersöka jordstrålning, leta efter vatten, spåra förlorade objekt, finna hälsosam resp. skadlig strålning, auraenergier mm. får möjligheten att tills vidare ha en gratisannons på den här sidan. Välkommen alla andra som vill vara med.

Tag kontakt med redaktionen om du funderar på något.

Stockholm och omgivning

Rolf och Nancy Kjellström
undersöker bostäder, arbetsplatser med hänsyn till jordstrålning för bästa planering.
Söker vatten mm.

Tel. 08 - 35 82 10
E-post:
kjellstrom.rolf@telia.com

Hela landet

Kontakta styrelsen

Tel. se sida 2

EN BRA BOK

De flesta andliga traditioner har förutspått att mänskligheten står inför ett utvecklingsmässigt språng, och många känner att den etablerade ordningen i samhället söker motverka denna förändring. Själens Kosmos tar med läsaren bakom kulisserna och ger en opartisk syn från dem som ser den tredimensionella jorden på avstånd, hur mänskligheten har begränsats av maktavarnas dolda syften. Framför allt är boken ett rungande rop på oss att börja inse hur det är att verkligen vara en galaktisk människa - hur vi skall kunna spela med i den väldiga kosmiska planen.

Boken är en 'väckarklocka för mänskligheten', en kanaliserad undervisning från högt utvecklade väsen som erbjuder oss sin kunskap om de skeenden som påverkar vårt öde, samt en vägledning som hjälper oss möta de utmaningar som ligger framför oss. Den försöker väcka upp oss ur vårt beroende av det materiella och öppna oss för vår verkliga potential, som medvetna deltagare i det mångdimensionella universum.

Patricia Cori har varit klarsynt under hela sitt liv. I sitt healingarbete fokuserar hon på att skingra energi-blockeringar och negativa tankeformer med hjälp av kristaller, ljud

och färg. 1995 grundade hon The Lightworks Association i Rom, som ett healing-center, skola och bibliotek. Hon erbjuder kurser i England, Egypten, Thailand, USA, Italien och Schweiz. Hon växte upp i San Francisco-området och har levt i Italien sedan 1983. Patricia har kanaliserat talesmännen från det Höga Rådet på Sirius sedan 1997.

ISBN-nr. 91-973885--8-0 En bok från Regnbågsförlaget

**GOD JUL OCH
ETT GOTT
NYTT ÅR**

Önskar Styrelsen